

MEVROUW M. MUNTENDAM 60 JAAR TANDARTS

Op 9 december j.l. was het 60 jaar geleden dat mevr. M. MUNTENDAM-ISEBREE MOENS de tandheelkundige bevoegdheid verwierf.

Na een studieverblijf in Engeland vestigde zij zich in 1905 te Rotterdam alwaar zij, naast haar latere echtgenoot, wijlen coll. J. MUNTENDAM, gedurende bijna een kwart eeuw een min of meer specialistische praktijk uitoefende welke toentertijd werd aangekondigd als „uitsluitend voor dames en kinderen”.

Het was niet zozeer daardoor dat zij onder de plaatselijke vakgenoten geleidelijk een groot aanzien genoot, al was dat wel een gevolg van haar daaruit gegroeide sociale inzicht aangaande de gebitstoestand van de kleuters. Dit deed haar de behoefte gevoelen aan propaganda voor een goede mondhygiëne, waarvoor de basis werd gelegd door de oprichting in 1910 te Rotterdam van de Ned. Vereniging tot Bestrijding van het Tandbederf, waaraan later de naam „Het Ivoeren Kruis” zou worden toegevoegd. In 1916 werd zij tevens bestuurslid en als zodanig nam zij een werkzaam aandeel in de organisatie van de ook nu nog gebruikelijke tentoonstellingen en in de verzorging van de uitgave van propagandamateriaal. In haar benoeming tot erelid (1932) en de aanbidding van de Dr. CARL WITTHAUS Medaille, als eerste begiftigde met deze onderscheiding, heeft deze organisatie uitdrukking gegeven aan de algemeen gevoelde waardering inzake haar ijveren voor een beter begrip van de waarde van een gezond kauworgaan.

Met het verleggen van de gemeenschappelijke praktijk naar Den Haag nam haar gebitshygiënische activiteit een meer gerichte vorm aan. In 1934 werd op initiatief van de Ned. Vereniging voor Sociale Tandheelkunde, waarvan zij mede-oprichtster was, aan het aldaar gevestigde kleuterconsultatiebureau een afdeling „tandheelkundige verzorging” verbonden. Met deze benaming werd eensdeels bedoeld inspectie en behandeling van het kleutergebit, daarnaast voorlichting van de moeders. Voor een geringe vergoeding kon dan behandeling geschieden. Met de leiding van deze afdeling werd mevrouw MUNTENDAM, uiteraard uit vrije verkiezing, belast.

Nadat zij de praktijk had neergelegd verhuisde zij naar Wassenaar. Dit betekende echter niet een gelijktijdig afscheid van haar toewijding inzake de kleuter tandzorg; ook in haar nieuwe plaats van inwoning nam zij wederom het initiatief voor een belangeloze werkzaamheid bij het consultatiebureau, ten behoeve van het kleutergebit.

Van haar bemoeiingen en de resultaten heeft zij telken jare verslag uitgebracht waardoor de aandacht gevestigd bleef op haar sociaal-hygiënische activiteit. Verschillende collega's, hierdoor gefascineerd, brachten een bezoek aan haar kleuterspreekuur om zich door eigen aanschouwing een indruk te verschaffen

omtrent hetgeen mevrouw MUNTENDAM op het weinig geambieerde terrein der prille-jeugdzorg nastreefde en wist te bereiken.

In een gepubliceerde voordracht voor de Vereniging van Nederlandse Tandartsen in 1935*) heeft zij een uiteenzetting gegeven van de redenen waarom het melkgebijt onderzocht en behandeld moet worden. Daarin zijn reeds alle overwegingen en argumenten neergelegd die pas in de laatste jaren gehanteerd worden voor het entameren van „proefakkers” tot onderzoek van de mogelijkheid ener daadwerkelijke kleutertandzorg. Mevrouw MUNTENDAM heeft toen reeds aan de hand van de uitkomsten bij een gebitsonderzoek van 3200 Haagse kleuters van 2½-6½ jaar, waaraan zij (hoe kon het anders) zelf had deelgenomen, met nadruk bepleit de noodzaak om met die verzorging al op eerstgenoemde leeftijd een begin te maken. Met recht kan zij dan ook als een pionier op dit terrein worden beschouwd, die zich niet tot het woord heeft beperkt maar tevens door de daad bevestigd, dat wat zij betoogde nodig èn uitvoerbaar was.

Wie op basis van dit waarlijk niet-alledaagse jubileum zou verwachten dat mevrouw MUNTENDAM nu toch wel uitsluitend tot retrospectie geneigd zal zijn, vergist zich. De jaarvergaderingen van de Vereniging voor Sociale Tandheelkunde b.v. kunnen – waar deze ook worden gehouden – op haar aanwezigheid staat maken. Waarmee slechts gezegd wil zijn dat naast en in aansluiting op haar indrukwekkende staat van tandheelkundige dienst, zij voorheen door energie, thans nog door vitaliteit wordt gekenmerkt als kroon op het verdienstelijke werk dat zij in de vele jaren heeft verzet.

P. H. BUISMAN

T. S. V. „JOHN TOMES”, UTRECHT

Het bestuur der Tandh. Stud. Ver. „John Tomes” is thans als volgt samengesteld: J. VAN BAAL, praeses; J. R. D. BACKER, ab actis; H. J. W. A. BAST, fiscus; Mej. H. E. C. HOOGSTRATEN, bibliothecaresse; A. S. VAN OOSTEN, secundus.

EEN PROMOTIE

Op 1 december promoveerde aan de universiteit te Utrecht tot doctor in de geneeskunde C. O. EGGINK, tandarts te Doorn op het proefschrift: „*De resultaten van de endodontische behandeling, beoordeeld volgens een gestandaardiseerde methode*”.

Er was zeer grote belangstelling. Meer uitgebreid verslag volgt in het januari-nummer.

*) T.v.T. 1936 blz. 19.